

بسم الله الرحمن الرحيم

سدالنهضة (رنسانس) و آینده تاریک

سناریوهای متعدد، پس چه کسی برنده شرطبندی خواهد شد؟

(ترجمه)

سد النهضة (رنسانس) هم‌چنان در آستانه قرن بیست و یکم یکی از جدیدترین و خطرناک‌ترین موضوعات برای سودان و مصر می‌باشد. از زمان اعلامیه اصول در 23 مارچ 2015م در خارطوم این سد به شدت در صحنه‌سیاسی باقی مانده است، که توسط رؤسای سه کشور: سودان، مصر و اتیوپی امضاء شد. سیسی مصر که بیانیه اصول را در خارطوم امضاء کرد، ناراحت گردیده و در تنگنا قرار گرفت به دلیل این که، به خاطر خطرات سد النهضة (رنسانس) تا روز قیامت مورد لعن و نفرین قرار خواهد گرفت، خطراتی که خسارات بی‌شماری را با پیامدهای بی‌شماری در کوتاه مدت و دراز مدت پدید خواهد آورد.

اما عمر البشیر، در یک انقلاب خشونت‌آمیز که در اپریل سال 2019م برپا شد؛ نیرو و قدرتش نیست و نابود گردید و سلطنت و فرمانروایی اش سرنگون شد. او و رسانه‌هایش اعلام می‌کردند که سد النهضة (رنسانس) به خوبی می‌تواند که مولد برق باشد و از خطر سیلاب‌ها بکاهد؛ اما این کار یک مکر ونیرنگ عمدی بیش نبود؛ زیرا سودان در صورت پر شدن سدی که 72 میلیارد مترمکعب ذخیره می‌کند. بر علاوه این که خودش متحمل ضرر بزرگی خواهد شد مصر را نیز بی‌نصیب نخواهد کرد و این فقط کافی‌ست که مخزن روزبرز و سدهای دیگر را به نابودی بکشاند و این کار باعث می‌شود که خارطوم، مدنی و دیگر اماکن متحمل خسارات بی‌شماری شوند و هم‌چنین ممکن است که زیرساخت‌ها و حتی مردم از این خسارت بی‌بهره نگردند. این سد النهضة (رنسانس) چیست؟

سد بزرگ النهضة (رنسانس) اتیوپی به اصطلاح (به زبان امهاری)، سدهزاره می‌گویند که بر رود نیل آبی در اتیوپی ساخته شده است، ساخت آن از سال 2011م شروع شده است. این سد در منطقه بنیشانگول-گوموز اتیوپی به فاصله 20 کیلومتری مرز سودان به سمت شمال شرقی در بخشی از مرزهای ولایه نیل آبی واقع شده است.

اتیوپی می‌گوید که هدف این سد تولید انرژی الکتریکی است. پیش‌بینی می‌شود که این سد؛ با ظرفیت 6000 مگاوات بزرگ‌ترین ظرفیت برق آبی در آفریقا را تشکیل خواهد داد. این سد شامل 15 واحد تولید برق (مونت کارلو) است.

اداره‌ی احیا و بازسازی آمریکا در زمان پادشاهی هیلاسایلاسی؛ امپراطور اتیوپی بین سال‌های 1964-1956م مکان نهایی سد النهضة (رنسانس) را در رود نیل آبی تعیین کرد؛ اما کودتای 1974م کار را متوقف کرد و یک‌روز پس از اعلام رسمی پروژه در 31 مارچ 2011م شرکت آمریکایی وی‌بلید قراردادی را به ارزش 4.8 میلیارد دلار منعقد کرد.

چیزی که عجیب است و آن این که بیانیه اصول که در 23 مارچ سال 2015م در خارطوم از سوی رئیس‌جمهورهای مصر، سودان، و اتیوپی به امضاء رسید، یک کارتشریفاتی بود؛ زیرا جشن افتتاحیه و تهداب‌گذاری آن قبلاً در 31 مارچ 2011م برگزار شده بود. به همین ترتیب چیز دیگری که عجیب است و آن این که محمد دحلان فرمانده اسبق جنبش فتح فلسطین که متهم به فساد بود؛ مهندس این توافقنامه بیانیه اصول می‌باشد. روزنامه مصر روز جمعه، 1می 2015م به نقل از نیوزویک نقش محمد دحلان را در توافقنامه سد النهضة (رنسانس) چنین بیان داشت که وی به دعوت نسخه‌ی وزیر اتیوپی؛ هلیما ریم

دیسالین وساطت نمود، این روزنامه اشاره کرد که این توافقنامه، نتیجه یکسال مذاکرات و جلسات در ابوظبی، آدیس آبابا و قاهره می باشد. نیوزویک می گوید که محمد دحلان در دیپلوماسی شاتل با قدرت های منطقه ای اشتراک داشته و با مقامات رژیم یهود در فرانسه دیدار کرده است.

مصر، سودان و اتیوپی مذاکرات را تحت فشار مصر انجام دادند، بعد از این که مصر مطمئن شد که سد النهضه؛ آینده آبی اش را به چالش می کشاند و آن را در برابر ضرر و باج گیری های سیاسی کشورهای غرب آسیب پذیر می سازد. نکته قابل توجه این است که اتیوپی که در هنگام امضاء بیانیه اصول در خارطوم حاضر بود و برای اینکه نقش مالی را تمثیل کند بالای امریکا و بانک جهانی اعتماد می کند. شرکت وی بیلد که در هنگام جشن افتتاحیه پروژه سد النهضه به تاریخ 31 مارچ 2011م 4.8 میلیارد دلار را پرداخت کرد، این را مؤکد می سازد که امریکا و رژیم یهود از دیر زمان ها بدین سو بعنوان سلاح مخفی در کمین این سد بوده اند تا که در هنگام نیاز یکی از سناریوهای مبتنی بر باج گیری علیه سودان و مصر را در آینده بازی کنند.

مصر و سودان طی ده سال جلسات و مذاکرات برگزار نمودند؛ اما آن همه مذاکرات به ناکامی گرایید و موفقیت چشم گیری را به بار نیاورد. آخرین مذاکره در کینشاسا برگزار گردید، جایی که BBC در 8 اپریل 2021م هشدارهای رئیس جمهور سیسی را پس از فروپاشی مذاکرات چنین نقل نمود: «فوران تنش ها به سبب سد النهضه (رنسانس) که اتیوپی بالای نیل آبی می سازد خطرناک است».

خطرات سد النهضه (رنسانس) برای سودان و مصر واضح است، مخصوصاً این که اتیوپی اصرار دارد که سد النهضه باید که در خزان امسال در اواسط ژوئیه 2021م برای بار دوم پر گردد؛ بدون این که اشاره به مصر و سودان داشته باشد. سامح شکری وزیر خارجه مصر، بعد از فروپاشی مذاکرات کینشاسا گفت: «همواره تمام مسائل مختلفی که پیرامون سد النهضه (رنسانس) ارائه شده است می بینیم که از سوی اتیوپی رد شده است، آن هم به خاطر این که عملیات که علیه اساسات مذاکرات پیدا شده است و در آینده نزدیک مصر آن چه را که مناسب ببیند بخاطر حفظ امنیت ملی آب انجام خواهد داد».

و با همین شدت، خارطوم از طریق بیانیه وزارت آبیاری و منابع سودان به نتیجه مذاکرات پاسخ داد: «این عدم مقاومت اتیوپی باعث می شود که سودان تمام گزینه های ممکن را برای محافظت از امنیت شهروندان خود، همانطور که در قانون بین المللی تضمین شده است در نظر بگیرد». واضح است که مصر به آب نیل بستگی داشته و تا حدود 97% از آب آبیاری و آشامیدنی خود را از آن تأمین می کند.

در بیانیه دیگری سیسی گفته است: «ما هیچ کس را تهدید نمی کنیم، اما هیچ کس با گویش مصری قطره ای از آب را مصر نمی تواند بگیرد، در غیر این صورت منطقه شاهد وضعیت بی ثباتی خواهد بود که هیچ کس تصور آن را نمی کند»؛ اما وی از سخنش برگشت و گفت: «مذاکره انتخاب ماست و ما آن را شروع نموده ایم».

تعداد زیادی از مذاکرات برای برخی از کارشناسان نشان داد که اراده سیاسی برای مذاکره کننده اتیوپی در دسترس نیست و این موضوع نشانگر دخالت دستان دیگری است، که واقعیت جدیدی را برای حذف استراتژی تحمیل می کند که دامنه آن فقط برای کسانی که از یک زاویه مبدئی می نگرند معلوم می باشد و تنها آنان می دانند که سد النهضه (رنسانس) یک سد فاجعه بار و طولانی مدت بوده که خسارات آجل و عاجل را در پی خواهد داشت. دومین آگیری سد النهضه (رنسانس)،

جایی که ظرفیت ذخیره سازی آب پر شده دوم به 18 میلیارد مترمکعب می‌رسد، اگرچه اولین پرکردن ظرفیت 4.9 میلیارد مترمکعب بود، زیرا تاثیر واضحی از آب‌های رود نیل آبی وجود داشت، به گونه‌ای که به سبب آن سکتور برق متاثر شد و لجن و مواد ته‌نشین برخی از محصولات در مناطق ورود نیل آبی به سودان نیز بر علاوه سیلاب‌های که به طرز عجیب آمد کم گردید. واقعیت دولت مصر و سودان این است که آن‌ها نمی‌توانند که هیچ پیشرفتی در توقف سد النهضه (رنسانس) داشته باشند و آن‌ها چنین فکری هم ندارند، بلکه فریضه و جاه‌طلبی آن‌ها برای هماهنگی در پرکردن سد و تبادل اطلاعات برای بهره‌برداری از سد می‌باشد. این کار با وجود سادگی آن، اتیوپی هیئت‌های مذاکره کننده را تحریک می‌کند و با لنزهایی که به آن‌ها کمک مالی می‌کند، به آن‌ها نگاه می‌کند؛ گویی آن‌ها در سرزمینی هستند که هیچ ارتباطی به مجری رود نیل بزرگ ندارند و گویا که آن در کشورشان روان نیست!

کارشناسان معتقد اند که سودان بیش از مصر تحت تاثیر عواقب پرکننده دوم قرار دارد که این چیز در سال گذشته به وضوح مشهود بود، گزارش‌ها حاکی از آن اند که پرشدن دومی 13.5 میلیارد مترمکعب آبراهم آورده و مجموعاً با پرشدن اولی 18.5 میلیارد مترمکعب فراهم خواهد شد. هم‌چنین گزارش‌ها حاکی از آنست که مخزن روزریز به دلیل کمبود آب در رودخانه از کار خواهد افتاد. اظهارات دولت‌های ما و تعامل شان با پرونده سد النهضه (رنسانس) بیانگر میزان ضعف شدید شان را نشان می‌باشد، بلکه نشان می‌دهد که حکام ما با این مواضع ضعیف شان در برابر مسائل سرنوشت‌ساز امت اسلامی کشنده‌تر اند.

سیسی کسی است که بیانه اصول سد النهضه (رنسانس) را امضاء کرد و اکنون با ابراز تأسف و تهدید، بردن قطره‌ی آبراه از مصر خط سرخ می‌داند! و سودان و دولت‌ش بزودی به دادگاه‌های بین‌المللی و قوانین بین‌المللی متوسل خواهد شد!

در حقیقت، نه سیسی و نه هم دولت انتقالی سودان به هیچ‌وجه نمی‌توانند که به پروژه سد النهضه (رنسانس) آسیبی وارد کنند، زیرا کار به دست آمریکا است و او بود که خشت‌های اولی آن را نهاد و اکنون هم او مسؤول فعلی این پروژه فاجعه‌بار می‌باشد که از طریق آن می‌خواهد که سودان شمالی را تضعیف ساخته و گره‌های را که تحت آن رنج می‌برد را افزایش دهد، بعد از آنکه بخشی از آن را جدا نمود تا که قطعه را بشکند و همین چیز احتمال می‌رود که بحران‌ها را پدید آورد.

این واضح است که آب منبع قدرت اقتصادی است که توسط آن دولت‌ها در پروژه‌های کشاورزی، برق و دیگر پروژه‌ها تقویت می‌شوند، ما این حکام را نام بردیم و آن‌ها نقش یک شاگرد ناکام و احمق را بازی می‌کنند و میزان خطرات گام‌های شان را می‌دانند. با این حال، آن‌ها در باره هیچ مؤمنی از امت اسلامی مراعات خویشاوندی و پیمانی را نمی‌کنند، و آن‌ها هستند که خط متقدم استعمار اند و دستورالعمل‌های آن را عملی می‌کنند؛ اگرچه که این کارشان باعث نابودی و هلاکت امت گردد. وقتی سیسی می‌دانست که که سهم آب کاهش خواهد یافت و می‌دانست که این توافقنامه نقض توافقنامه 1959 آب نیل است، سیسی با امضای توافقنامه اعلامیه اصول چگونه اقدام کرد؟ و عمر البشیر همان توافقنامه را چگونه امضاء کرد در حالی که از میزان خطرات و خسارات که وارد می‌شد آگاه بود؟ با این حال، چوکی کج شده قدرت‌شان عبارت از خط سرخ است، نه موضوعات سرنوشت‌ساز امت که چنین ادعا می‌کنند.

مثال‌ها و نمونه‌های از خادم و مزدور بودن این حکام برای غرب از طریق گمراه‌سازی امت وجود دارد؛ چگونه حسن نصرالله امنیت رژیم یهود را آنگاه که از جنوب لبنان عقب‌نشینی کرد، با تن دادن به توافقنامه‌ای حفظ کرد، توافقنامه‌ای که متضمن ورود چهارهزار سرباز تابع سازمان ملل به اروپا بود تا که حسن نصرالله را به شکارچی متحول سازد که در سوریه رفته و اطفال را آنگاه که آمریکا از وی بخواهد بقتل برساند! جمال عبدالناصر چگونه عمل کرد وقتی که لشکریان عرب به نابودی ارتش یهود و ورود به تل‌آویو به جنگ 1967م نزدیک شدند، وی اعلان کرد که جنگ را متوقف سازید! سپس وی به یک قهرمان دروغین در خدمت پروژه آمریکا در کنانه الله (مصر) مبدل شد. و عمر البشیر برای ضربه زدن به جنبش‌های مسلح مورد حمایت اروپا از طریق نیروهای پشتیبانی سریع ایستاد و سناریوی بقای جنبش مردمی کرانه وینگ الحیلو را برای زنده ماندن در هنگام نبردهای ساختگی در منطقه تروجیه، العتمور در جنوب کردوفان وقتی که فروکش شود و عقب‌نشینی کند، ترسیم کرد تا الحیلو قهرمان عالی‌گردد، در عین حال که نسبت به تمام جنبش‌ها نیروها و تجهیزاتش را حفظ نموده باشد تا باشد که در زمان مناسب ابتکار عمل را بدست گیرد! پس این‌ها بعد از امضاء بیانیه اصول، چگونه از اتیوپی می‌خواهند که سد النهضه (رنسانس) را برای شان واگذار کند؟!

سناریوی جنگی که سیسی از بینی خود می‌وزد، با وجود این‌که سودان همراهی اوست جرئت آنرا ندارد، سیسی می‌خواهد با تهدیدهایی که انجام می‌دهد، عیوب و خراب‌کاری‌های خود را بپوشاند و خود را قهرمان تبارز دهد؛ اما هیچ کاری کرده نمی‌تواند. تعدد سناریوها یا با ضرب و شتم است که این کار توسط سیسی و سودان قابل انجام نیست و یا هم از طریق سناریو مذاکرات است که این کار هم با عزم اتیوپی برای پرکردن مرحله دوم به پایان رسید، و اما سناریو آخری که در برابر پروژه سد النهضه (رنسانس) و توقف و نابودی آن قرار دارد و این مسئله حل نخواهد شد، مگر توسط یک دولت مبدئی که خطر پروژه را به اعتبار این‌که یک پلان و نقشه است که هدف آن تضعیف مصر و سودان است دریابد و بداند که آمریکا می‌خواهد شرف و عزت را از آنان سلب نموده و آنان را بی‌شرف بگرداند تا بدین وسیله پروژه‌هایش را استمرار بخشد و افزون بر این، با وارد نمودن بر مصر امنیت رژیم یهود را تأمین بخشد و هم‌چنین بخاطر بسیاری از تنازلات دیگری که متعلق به منحل نمودن سودان منجر می‌شود.

سد النهضه (رنسانس) سلاح استراتژیکی است که آمریکا می‌خواهد در زمان مناسب صاحب آن شده و از آن بهره‌برداری کند. به همین خاطر وی از دهه شصت در زمینه این پروژه در کمین بوده و آنرا مورد مطالعه دارد تا که حیات و زندگی را در این سال‌ها ببیند.

دولت خلافت که إن شاء الله بزودی تأسیس خواهد شد، تنها دولتی خواهد بود که با سناریوی سد النهضه (رنسانس) برخورد خواهد کرد تا که برنده شرط‌بندی شده و ابتکار عمل را از آمریکا و وابستگانش بگیرد، و این با توضیح و روشن ساختن حقایق و کشف آن برای امت ممکن است. آنگاه که دولت خلافت روی کار آید؛ مواقف و جبه‌گیری‌های همچو واقعیت کنونی وجود نخواهد داشت که هم وغم حکام باقی ماندن بر سر قدرت باشد و موضوعات سرنوشت‌ساز امت اعم از؛ دین، آب، صحت و سلامتی، کشاورزی، امنیت و مسائل دیگری از این قبیل برای شان مهم نباشد.

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [یوسف : 21]

ترجمه: و الله بر كارش تواناست ولى اكثر مردم نمى دانند.

نويسنده: الشيخ محمد السمانى - ولايه سودان

مترجم: محمد مزمل